

– Amíg nem láttam, hogy egy feszesen bémult gyermek mozgása

húszpercnyi lóháton való ülés után mennyit változott, magam sem hittem volna el. Persze egy-egy lovaglás nem tart hosszú ideig, a központi idegrendszer hamar elfelejti, amit megtanult, de egy fél éves – hetenként kétszeri – lovaglás már megteszi a hatását. Ez, bár nagyon hatékony kiegészítő gyógymód, nem helyettesíthet más kezeléseket. Az autisták gyógyításában is kiemelkedő szerepe van a lovasterápiának, sok beteg lóháton mondja ki az első szavakat. Láttam egyszer egy oktatófilmet, amely gyönyörűen bemutatta, mennyire másképp viselkedik az állat az ilyen gyerekekkel. Az autista gyermek a lovarda porájában ült, és rajzolgatott. Amikor a lovat beengedték, látszott a mozgásán a tanácstalanság, megérezte, hogy valamiben más ez a kisgyerek. Először nagy körben kezdett el menni körülötte, majd amikor látta, hogy az rá sem hederít, egyre kisebb körben közelítette meg. A gyermek tudomást sem vett róla. Akkor hátulról közelített hozzá, és óvatosan megbökte az orrával úgy, hogy a gyermek kibillent az egyensúlyából. Ekkor ránézett, és ámosolygott az állatra.

A ló évekredek óta együttműködik az emberrel, és nem viseli el, ha valaki nem reagál rá. A jelenléte pedig

szokatlan reakciókra készíti az autistákat.

– *Mindegyik ló alkalmas a terápiához?*

– Megfelelő lovakat kell kiválasztani, és azokat ki kell képezni. Nagyon rossz gyakorlat, hogy kivénhedt, másra már nem jó lovakat használnak terápiára, amelyek már fásultak, és a mozgásuk sem igazán megfelelő. Fontos, hogy fiatal kooperatív állatokkal tudjanak dolgozni, hogy ugyanolyan körülmények között legyenek, mint társaik, szocializáltan éljenek egymás között, ne boxokban elkülönítve, és rendszeresen, megfelelően tudjanak mozogni. Igaz ugyan, hogy a terápia alatt csak lépés jármódban dolgoznak, de ahhoz, hogy a mozgásuk megfelelő legyen, kell az a ruganyosság, amelyet csak rendszeres ugratással lehet megtartani. Ezek az állatok aztán nagyon toleránsan viselkednek a beteg gyerekekkel. Egy mozgáskorlátozott gyermek simogatása például gyakran csapkodásba megy át, de az állat tőle ezt is elviseli.

– *Nem féltik a gyermekeket a szülők?*

– Gyakran épp az a lovasterápia egyik haszna, hogy oldja a szülőkben azt a természetellenes kötődést, túlzott szorongást, ami egy beteg gyermek mellett kialakulhat. Eleinte a szülők egy része ott áll a lovarda mellett aggodva, és nemegyszer még instruálja is a gyereket, pedig a hippoterápia lényege pont az, hogy utasítás nélkül, természetes módon alakuljon ki egyfajta mozgás a gyermekben. Ilyenkor adunk valami elfoglaltságot a szülőknek, vagy megbeszéljük vele a dolgot.

– *Más hatással van a lovaglás egy egészséges gyermekre vagy felnőttre?*

– A harmonikus mozgásélmény, a ló szeretete, a természettel való érzékeny kapcsolat és az arra való reagálás élménye közös. Lóháton talán kevesebb a különbség a beteg és az egészséges gyermek között. Végeztek egy kísérletet azzal kapcsolatban, milyen hatással van a gyerekekre a ló. Rajzoltatták őket, aztán lovagoltak, és ismét rajzoltak. A második rajz sokkal színesebb volt, rajta volt a természet és persze a ló is.

